

Na 9 maanden hebben we de informatie waar we om gevraagd hebben in het kader Wet Openbaarheid van Bestuur gekregen! En dat terwijl in het communicatieplan staat dat ze streven naar een energieke samenwerking en de criteria voor de communicatie 'zorgvuldig, transparant en tijdig' zijn.

Op 28 januari 2014 vraagt Platform NOG in het kader Wet Openbaarheid van Bestuur aan Gedeputeerde Staten (GS) van de Provincie Noord-Holland om de precieze opdrachtformulering aan het bureau DHV/Haskoning tot het opstellen van een milieueffectrapportage ten behoeve van de Duinpolderweg plus alle daarbij aan hen ter beschikking gestelde documenten en informatie ten behoeve van de uitvoering van de aan hen verstrekte opdracht.

Op 19 maart 2014 heeft Platform NOG de stukken ontvangen, maar daaraan ontbreekt het communicatieplan en er zijn in het Plan van Aanpak op een aantal pagina's grote delen onleesbaar gemaakt. Dit omdat het is opgesteld ten behoeve van intern beraad en omdat het persoonlijke opvattingen van de opstellers zou bevatten.

Platform NOG tekent schriftelijk bezwaar aan op 28 april tegen deze beide besluiten. Op 19 juni vindt vervolgens over het bezwaar een hoorzitting plaats bij de Hoor- en Adviescommissie van de provincie.

De Hoor- en Adviescommissie verklaart op 26 juni in haar advies de bezwaren gegrond en adviseert GS de bestreden besluiten te herroepen.

Op 15 oktober verstrijkt de termijn waarbinnen GS het Platform haar beslissing dient mee te delen, doch heeft het Platform nog steeds niets vernomen.

Platform NOG stelt GS van Provincie Noord-Holland (PNH) schriftelijk in gebreke op 18 oktober.

GS stelt het Platform uiteindelijk **op 30 oktober** in kennis van haar beslissing de genoemde informatie alsnog ter beschikking te stellen en ontvangen wij deze informatie.

De conclusies en opmerkingen van het Platform naar aanleiding van deze aanvullend ontvangen informatie zijn:

Als algemeen punt: Het is uiterst merkwaardig dat, in het kader van de WOB, het communicatieplan en delen van het Plan van Aanpak in eerste instantie niet ter beschikking zijn gesteld aan één van de belangrijkste stakeholders namelijk het Platform NOG. In het Platform NOG zijn namelijk o.a. de dorpsraden van Vogelenzang, Bennebroek en De Zilk en de wijkraad Oostduin van Hillegom-noord vertegenwoordigd. Pas nadat de Hoor- en Adviescommissie in het voordeel van het Platform oordeelde en een door het Platform gestuurde ingebrekestelling, is de informatie alsnog ter beschikking gesteld.

Dit is vooral vreemd omdat wij nu in het Communicatieplan over de Duinpolderweg kunnen lezen dat uitgangspunten en randvoorwaarden voor de interne en externe communicatie moeten voldoen aan criteria als:

- a. zorgvuldig, transparant en tijdig
- b. de PNH streeft naar enthousiaste en energieke samenwerking met de stakeholders.
- c. men waardeert de omgeving, stakeholders en omwonenden en hen ziet als experts die vanuit ervaring weten waar de problemen liggen en eventueel oplossingen kunnen aandragen.

De houding (gedrag) van de PNH - het niet vrijwillig willen verstrekken van het communicatieplan – is strijdig met de uitgangspunten en randvoorwaarden van het eigen communicatieplan en is tekenend voor de houding van de PNH in dit dossier gedurende de afgelopen jaren. De PNH acteert niet overeenkomstig de normale spelregels voor behoorlijk omgang met burgers en de inhoudelijk kritische inbreng van burgers. Deze houding van niet zorgvuldig handelen, wekt alleen maar meer wantrouwen op bij veel betrokken burgers.

Met betrekking tot het Communicatieplan de volgende punten:

1. Betrokkenheid van stakeholders slechts in theorie, maar niet in de praktijk. De belangrijkste doelgroep (de burger) wordt niet/nauwelijks betrokken bij de activiteiten behorende bij de plan-MER fase.

- Op pagina 2, maar ook elders in het plan wordt benadrukt dat vooral aandacht besteed zal worden aan het informeel betrekken van doelgroepen om tot een betere keuze te komen. Het Platform NOG is hier als vertegenwoordiger van een van de grootste doelgroepen, namelijk de bewoners, niets van gebleken.
- Herhaaldelijk wordt aan betrokken burgers gerefereerd als 'tegenstanders'. Dit terwijl in het Platform NOG belangen/inwonersorganisaties van 4 dorpskernen vertegenwoordigd zijn die op een democratische manier opkomen voor de belangen van de bewoners van hun dorpen.
- Uit de tekst onder Analyse op pagina 4 blijkt dat het onderscheid tussen de diverse initiatieven die zijn ontstaan kennelijk niet is doorgedrongen bij de PNH, wat kwalijk te noemen is en tekenend voor de belangstelling die er is voor deze initiatieven. (De 'GroepNOGBeter' bestaat helemaal niet.) Het PlatformNOG vertegenwoordigt de aangesloten belangenorganisaties, Team NOG Beter heeft onder aanvoering van Elof Nieuwenhuis het alternatieve Plan NOG Beter ontwikkeld. De website 'Niet door het bos' is een initiatief van de Stichting tot Behoud van Erfgoed van Zuid Kennemerland.)
- Op pagina 4 lezen we: deze groep (GroepNogBeter) heeft bij een flinke groep bewoners twijfel gezaaid over de juistheid van gebruikte cijfers in de rapporten en daarmee de uitgangspunten. Deze kritische opmerkingen van bewoners over onjuistheden en grote twijfels over gebruikte getallen en gebruikte aannamen worden door de provincie vervolgens genegeerd, terwijl op pagina 6 staat: "Omwonenden kunnen net als experts weten wat de knelpunten in hun omgeving zijn en eventuele oplossingen aandragen". Dit is waar de theorie en de praktijk niet samen komen.
- Op pagina 6 staat: *De stakeholders worden gewaardeerd op betrokkenheid, belang en deskundigheid vanuit zijn/haar professie en ervaring.* Maar waaruit blijkt dit? Het doortrekken van de N207, een alternatief dat vele betrokken burgers, maar ook het bedrijfsleven ingebracht hebben, wordt door de PNH systematisch genegeerd zonder een concrete onderbouwing te geven waarom dit alternatief niet verder onderzocht wordt.
- Op pagina 7 figuur 1 worden als stakeholders (doelgroepen die mee mogen denken) de wijk- en dorpsraden genoemd. Onze vraag is met welke dorpsraden is er feitelijk gesproken? Wat waren de resultaten? Hetzelfde geldt voor de milieu- en natuurorganisaties. Nogmaals, de bewonersorganisaties vertegenwoordigd in Platform NOG hebben van dit 'mee mogen denken' nooit iets gemerkt.

2. Vooringenomenheid en onjuiste weergave van het verloop

- Op pagina 3 wordt een volledig onjuist beeld geschetst van de wijze waarop tijdens de huiswerksessies tot de vijf, door de deelnemers overigens niet gevalideerde, varianten is gekomen.
- Ook wordt een onjuist beeld geschetst van voor- en tegenstanders van het project: *een deel is tegen, een groot deel is neutraal of positief.* Onderbouwing van deze stelling ontbreekt.
- Het is bovendien wonderlijk dat de omgevingsmanager wel in gesprek is geweest met doelgroepen (welke blijft onduidelijk) die positief staan tegenover het project, maar kennelijk de weg naar vertegenwoordigers van bezorgde inwoners nog niet heeft weten te vinden.
- Er wordt melding gemaakt van het feit dat de Stuurgroep sinds juni 2013 werkt aan definitieve besluitvorming, terwijl de resultaten van de MER studie uiteindelijk pas half juni 2015 verwacht worden. Na een eerdere MER studie werd ditzelfde project afgeblazen; hoe valt met zekerheid al in juni 2013 te zeggen wat de uitslag van de huidige MER studie zal zijn en waarop wordt deze definitieve besluitvorming dan gebaseerd? Of is voor de Stuurgroep nu al duidelijk wat de uitkomst van de MER studie gaat worden?
- Op pagina 5 blijkt dat dit Communicatieplan nog steeds de projectdoelstelling: *'Komen tot één voorkeurstracé waarvoor zowel onder bestuurders raads- en Statenleden als bewoners zoveel mogelijk draagvlak is'*, volgt, waarbij *'De regionale overheden hebben geconcludeerd dat het gebied tussen Hillegom en Bennebroek het meest geschikt is voor een verbindingsweg tussen de A4 en N206'*. Hieruit blijkt dat nog steeds uitsluitend wordt uitgegaan van aanleg in het gebied tussen Hillegom en Bennebroek, ondanks de adviezen van de commissie voor de m.e.r., meer dan 200 zienswijzen van inwoners en belangengroeperingen, maar ook van gemeentes om het zoekgebied te vergroten.

- Het door hen naar voren gebrachte alternatief, het doortrekken van de N207 naar de N206, wordt volledig genegeerd, evenals waarschijnlijk het integrale NOG Beter Plan.
- Wat we ervaren is dat elk punt dat maar enigszins in het voordeel voor de realisatie van de Duinpolderweg uitvalt door de PNH sterk wordt uitgebuit, maar dat alle (positief) kritische opmerkingen en vragen die de realisatie van de DPW in de weg kunnen staan, gebagatelliseerd of genegeerd worden.
 - Op pagina 12 staat de 'kernboodschap: "Voor de (economische) toekomst van de regio is het belangrijk dat het gebied rondom de Duin- en Bollenstreek, Zuid Kennemerland en Haarlemmermeer goed bereikbaar is en blijft. Met een goede verbindingsweg tussen de N206 en de A4 kan het (vracht)verkeer buiten de dorpen omrijden. De verwachting is dat het doorgaande verkeer dat door de dorpen heen rijdt zal afnemen." Het is nog steeds niet duidelijk waarop deze verwachting m.b.t. doorgaand- en vrachtverkeer is gebaseerd. Daarnaast wordt het gebied waarop het project betrekking heeft door de toevoeging van het woordje 'rondom' opeens aanzienlijk vergroot. Uit de communicatie tot nu toe hebben wij altijd begrepen dat het om de bereikbaarheid binnen eerdergenoemd gebied zou gaan.
 - De communicatiedoelstelling is dat: Zowel de interne als externe doelgroepen de probleemanalyse delen en nut en noodzaak onderschrijven. De dorpsraden (burgers) verenigd in het Platform NOG delen en onderschrijven deze in ieder geval niet. Ook uit de adviezen van de Commissie voor de m.e.r blijkt dat dit doel tot op heden nog niet bereikt is.

3. In de communicatiestrategie lezen we dat de overheid het bedrijfsleven wil verleiden tot lobbyen richting media en publiek.

'Het bedrijfsleven is gebaat bij een DPW en werkt graag mee om te komen tot een voorkeursalternatief. We kunnen dit intensiveren door het bedrijfsleven te verleiden tot het pakken van een grotere rol (lobby) ook richting media en publiek.' Het is uitermate merkwaardig dat de overheid het bedrijfsleven (dat groot belang zou hebben bij de DPW) wil 'verleiden' om te lobbyen voor deze weg bij media en publiek; moeten wij hieruit concluderen dat de overheid zelf kennelijk niet voldoende in staat is om de boodschap over te brengen? Wij vragen ons af of dit een werkwijze is die de overheid past. Wij zijn van mening dat het andersom zou moeten zijn, namelijk dat het bedrijfsleven bij de overheid lobbyt als er ergens een verkeersknelpunt is dat grote schade toebrengt aan het bedrijfsleven en opgelost zou moeten worden. Daarvan lijkt hier geen sprake te zijn.

Met betrekking tot het 'Plan van Aanpak' en de vrijgegeven teksten:

Op Pagina 32: Kansen, risico's en risicobeheersing

'Het Projectmanagement nog geen brede ervaring heeft met dit soort grote projecten. Het risico bestaat dat aspecten van de planfase over het hoofd worden gezien of onvoldoende worden belegd. Voorgesteld wordt dit risico te beperken door een 'expert' van buiten aan te stellen die op strategische momenten in het proces kan worden ingezet voor advies.'

Pagina 32: Verkeersmodel VENOM

Bevestigd wordt dat met het VENOM (Verkeerskundig Noordvleugel Model) nog maar weinig strategische studies zijn uitgevoerd, waardoor het risico bestaat dat het onvoldoende ontwikkeld is. Dit betekent naar onze mening dat nog helemaal niet bewezen is dat het model voor het gebied waarvoor het oorspronkelijk gemodelleerd is correct werkt. Nu aan het model in tweede instantie ook nog de Bollenstreek is toegevoegd mag daaraan des te meer getwijfeld worden. Het gaat nu worden ingezet voor een regio waarvoor het niet ontwikkeld is en die ook geen deel uitmaakt van de contractpartners door wie het ontwikkeld is.

Deze beide door PNH zelf geformuleerde risico's onderschrijven de door ons Platform tijdens de afgelopen jaren bij herhaling geuite zorgen en vragen over de gang van zaken rondom het Project DPW tot nu toe. Ze zijn in onze ogen ook een verklaring voor de soms onduidelijke en onbegrijpelijke gang van zaken.

Ons Platform heeft meerdere malen pogingen gedaan om het projectteam te wijzen op vergissingen (o.a. rapport Dhr. M. Bunnik "Hoe nu verder?"), maar helaas is dit steeds afgedaan als "tegenstand".

Wij kunnen niet goed begrijpen waarom het bestuur van de PNH uitgerekend een ingewikkeld, provinciegrens-overschrijdend project -dat na een eerder MER-onderzoek al eens werd stopgezet-, heeft uitgezocht om te experimenteren met het 'in huis' opvangen van projectmanagement.

Slotopmerking

Wij willen de PNH wijzen op hrtn rapport 2009/180 van de Nationale ombudsman: *'We gooien het de inspraak in'. Een onderzoek naar de uitgangspunten voor behoorlijke burgerparticipatie. Waarin de ervaringen van burgers centraal stond*

De volgende belangrijkste kritiekpunten uit het rapport ervaren wij ook met betrekking tot het dossier Duinpolderweg:

- *De politiek heeft al besloten terwijl bij de burgers de suggestie is gewekt dat zij nog kunnen participeren in de besluitvorming.*
- *De burgers worden te laat betrokken bij de besluitvorming zodat de burger daar geen invloed meer op heeft.*
- *Hoewel de overheid burgerparticipatie organiseert, wordt de inbreng van burgers vervolgens genegeerd./*
- *Door het gebrek aan informatie stroken de verwachtingen van de burgers niet met de realiteit, burgers weten vaak niet waar zij precies bij betrokken worden en dat zorgt voor teleurstelling en frustratie achteraf.*
- *De Overheid handelt niet zorgvuldig door bijvoorbeeld niet goed na te gaan wie de belanghebbenden bij een bepaald besluit zijn of maar een deel van de buurtbewoners te informeren.*
- *De Overheid verstrekt onduidelijke en onvolledige informatie waardoor het voor burgers moeilijk is om goed in te schatten wat een besluit nu precies inhoudt.*

Het gevolg van dit gedrag is wel dat de burgers steeds meer het vertrouwen in de Overheid verliest.